

de Skillingen, den giver mere ud til Klæber, som de Skillingen, den giver mere ud paa Brændevin eller Sukker. Landets Agerbrugere see maaskee ikke de Marker, der i alt Fald i flere Egne betales aarlig pr. Tønde Hartkorn, alene af Bær; men fordi de ikke see disse Marker, derfor er det ligesaavel en Skat, der trykker dem. Naar vi ved Toldafgifterne kunne komme til en Nedsættelse, saa er det, seer fra et almindeligt Standpunkt, ganske andre Nedsættelser, vi maae have, saa er det de Toldsatser, der optræde som besyttende, vi maae røre ved, saa er det fremfor Alt de store Toldsatser, vi have her i Landet, paa Raaproducter, Bær, Træ osv. Ogsaa disse trykke paa Befolkningen rundt om i Landet, og det er især ad denne Vel, man med Held kan gjøre Noget og saa til Fordeel for den fattige Befolkning. Jeg vil være med dertil saa godt som Noget; jeg indrømmer, at den er i dette Dieblit for høit beskattet — men saa maa De først gaae til Indkomstskatten hellere end til Krigsskatten, der kunne De gjøre det Samme og paa en hensigtsmæssigere Maade. Det Samme seer man jo ogsaa ved at see paa Toldforholdenes Udvikling i andre Lande. Ganske vist kunne vi her ikke springe til at efterligne den store engelske Reform, fordi vor Told paa Raaproducter og paa Industriproducter udgjør et forholdsviis ganske andet Beløb end det, man i England gjør Afkald paa, og vi heller ikke kunne gjøre Regning paa, at en Nedsættelse her i Landet, saaledes som det har viist sig i England næsten med magist Trylleri, skal kunne frembringe forøgede Indtægter. Men forsaavidt vi kunne inblade os derpaa, er der intet Spørgsmaal om, at det er andre Punkter, vi skulle tage fat paa, fordi de have størst oekonomisk Betydning, størst Betydning for hele Landets oekonomiske Udvikling. Saadanne Reforme vilde tildeels virke umiddelbart for den fattige Befolkning og tillige middelbart derved, at de forøge den oekonomiske Udvikling, og derved ogsaa forbedre den fattige Befolknings Tilstand. Men ganske vist, hvor jeg end seer hen, naar jeg betragter vore Indkomstskilder, kommer jeg tilbage til samme Punkt, hvor jeg begyndte, at det, der i Ar har været det eneste Hjælpe-middel for at tilveiebringe en taalelig finantse-

Balance, er ogsaa det eneste Haab for vor fortsatte finantse Reform, nemlig en Indkomstskat. Om man end ikke vil finde sig i at have Skatten i den Form, den nu har, seer jeg ingen anden Udvei til en god Ordning af vore Finantsforhold end en hensigtsmæssig directe Skat paa Befolkningen. Om den end skal komme i en forskjellig Form næste Gang, er det dog mit Haab, at denne Deel af vor Beskatning, istedetfor at indskrænkes, maa blive udvidet, deels som Middel til at faae Balance, og deels fremfor Alt til at faae de andre Afgifter nedsatte. Jeg kunde ogsaa have endeel Bemærkninger med Hensyn til Budgettets Form, om Bruttofyshemet, og endnu mere om Budgettets Specialitet, idet jeg ganske vist troer, at naar Budgettet skulde være fuldkomment, naar det skulde tilfredsstille f. Ex. i Tilfælde af en Rigsretsaction, maatte det paa flere Punkter have en anden Form; men da jeg ikke ønsker iaar at stille noget som helst Forslag til en forandret Form af Budgettet, skal jeg ikke berøre disse Punkter.

Winther: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Ja, det ærede Medlem har rigtignok igaar havt Ordet to Gange, men jeg antager, at det den ene Gang kun var for at fremsætte en personlig Bemærkning.

Winther: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) var i de Bemærkninger, han igaar fremsførte i Anledning af, hvad jeg havde udtalt, i flere vigtige Hovedpunkter enig med mig, hvorfor jeg af den Maade, hvorpaa han udtalte sig angaaende det sidste Punkt, nemlig om den Afskillelse, jeg havde gjort mellem de faststaaende og de forbigaaende Udgifter antog, at han havde gjort sig stykbig i en Misforstaaelse af mine Ord. Ved nu at læse hans Foredrag seer jeg dog, at dette mindre er Tilfældet, end jeg havde troet (Berg: Det er slet ikke Tilfældet!). So, det er Tilfældet i een Henseende, som jeg nu skal tillade mig at nævne, og det er, at det ærede Medlem har troet, at jeg var kommen til et saadant Resultat, som maatte opvække Betyrning med Hensyn til vort Finantsvæsens gode